

10 ANI DE PARTENERIAT ESTIC: REALIZĂRI ȘI PERSPECTIVE PENTRU
AZERBAIDJAN, BELARUS ȘI UCRAINA

10 YEARS OF EASTERN PARTNERSHIP: ACHIEVEMENTS AND PERSPECTIVES
FOR AZERBAIJAN, BELARUS AND UKRAINE

Carolina BUDURINA-GOREACII¹¹¹

Doctor, lector universitar
Departamentul Relații Internaționale,
Facultatea Relații Internaționale, Științe Politice și Administrative
Universitatea de Stat din Moldova
Chișinău, Republica Moldova

Svetlana CEBOTARI¹¹²,

Doctor habilitat, conferențiar universitar
Departamentul Relații Internaționale,
Facultatea Relații Internaționale, Științe Politice și Administrative
Universitatea de Stat din Moldova
Chișinău, Republica Moldova

Abstract: *The Eastern Partnership was created in May 2009, thanks to an initiative by Poland and Sweden. Ten years after its founding is therefore a good time to look at this program and determine the direction in which it should develop.*

In general, it should be noted that the Eastern Partnership program offers a wide range of original projects, as well as tools and resources for their implementation. At the same time, the European Union interacts with its eastern neighbors in a bilateral and multilateral format, ie by establishing relations with each partner in particular and solving common problems in a group format. Examples of bilateral relations lie in the conclusion of CEPA, DCFTA, the visa liberalization dialogue. In this case, the objectives of the Eastern Partnership are achieved through the format of bilateral cooperation. At the same time, we note the uniqueness of this initiative (Eastern Partnership), in the sense that the interaction of Eastern Partnership Member States can be based on the principles of individual approach and differentiation (for example, taking into account the policy, economic and social factors of each state).

Based on the experience gained over ten years since the launch of the Eastern Partnership, we will briefly examine the achievements of the three Eastern Partnership Member States, in particular Belarus, Azerbaijan and Ukraine in its bilateral and multilateral cooperation. At the same time, we will try to draw some perspectives for the near future based on the economic, political and sociocultural situation of the three states at the current stage. In the context of the above, we will make some proposals on how the EU can develop its relations with Belarus, Azerbaijan and Ukraine on the Eastern Partnership platform.

Cuvinte cheie: Parteneriatul Estic, Uniunea Europeană, Azerbaidjan, Belarus, Ucraina, realizări, perspective

Introducere.

Angajamentul UE în vecinătatea estică se bazează pe o istorie lungă. Rădăcinile sale pot fi găsite în Acordurile bilaterale de Parteneriat și Cooperare (PCA), elaborate în anii'90. Programele financiare anterioare au inclus Asistența Tehnică pentru CSI (TACIS), care a

¹¹¹ carolina.budurina@gmail.com

¹¹² svetlana.cebotari@mail.ru

funcționat până în 2006, când a fost înlocuit de Instrumentul European de Vecinătate și Parteneriat (IEVP). La rândul său, acesta a fost redenumit Instrumentul European de Vecinătate (IEV), care funcționează începând cu 2014 și este programat să se încheie în 2020. Pe lângă furnizarea de asistență bilaterală concretă pentru sprijinirea PEV, instrumentele financiare au început, de asemenea, să ofere sprijin pentru cooperarea transfrontalieră comună. Programele de cooperare la frontieră (CBC) au facilitat proiectele de înfrățire între instituțiile din țările vecine și statele membre ale UE. Schemele de mobilitate și consolidare a capacităților au fost puse la dispoziție în învățământul superior prin cadrul Erasmus Mundus și Tempus și în administrația publică prin asistență tehnică și schimb de informații (TAIEX).

Inițiativa Parteneriatului Estic (EaP), ca politică a Uniunii Europene de a construi relații cu țările vecine din regiunea Europei de Est și Caucazul de Sud, a fost fondată în 2009. Parteneriatul Estic se bazează pe valori comune, interese reciproce și responsabilitate comună. Totodată acesta se axează pe cooperarea bilaterală a Uniunii Europene cu țările partenere, dar și pe cooperarea multilaterală. Introducerea unei dimensiuni multilaterale a dialogului politic și de experți reprezintă una dintre principalele diferențe dintre Parteneriatul Estic și Politica Europeană de Vecinătate.

Scopul principal al EaP constă în promovarea reformelor politice și economice în țările partenere prin încheierea Acordurilor de Asociere; crearea zonelor de liber schimb; liberalizarea vizelor cu UE; menținerea stabilității și securității în regiune; dezvoltarea industriei energetice; protecția mediului. De fapt, apariția Parteneriatului Estic a dus la o distincție între abordările de politică externă ale UE în relațiile cu vecinii din sudul și estul UE, care se aflau în aceleași condiții ale politicii europene de vecinătate.

Încă de la înființare, programul EaP a suferit o serie de transformări semnificative, determinate de următorii factori: în primul rând, cererea țărilor din Europa de Est de a aprofunda integrarea cu UE, în al doilea rând, nevoia internă a Uniunii de a-și consolida orientarea politică externă spre est și, în al treilea rând, situația privind securitatea din regiune. Invazia Rusiei în Georgia în luna august 2008 a accelerat lansarea programului EaP în 2009, iar agresiunea Rusiei împotriva Ucrainei în anul 2014 a adus securitatea europeană pe ordinea de zi. Anexarea Rusiei a Crimeei și războiul din estul Ucrainei a amenințat nu doar sistemul de securitate european, ci și existența întregului sistem de drept internațional și distrugerea ordinii mondiale apărute după sfârșitul Războiului Rece. Aceste realități geopolitice identifică problemele de securitate ca fiind esențiale în programul Parteneriatului Estic, iar sarcina principală este de a extinde zona de securitate și stabilitate în partea de est a Uniunii Europene.

Ca parte a politicii Parteneriatului Estic, cadrul legal al relațiilor UE cu țările partenere a fost actualizat prin înlocuirea Acordurilor de Parteneriat și Cooperare cu Acordurile de Asociere, crearea unor Zone de Comerț Liber Aprofundat și Cuprinzător, precum și liberalizarea regimului de vize.

Ucraina. La 27 iunie 2014, au fost semnate acorduri de asociere cu Ucraina, Georgia și Republica Moldova. O parte importantă a acestor acorduri o constituie dispozițiile privind Zona de Liber Schimb Aprofundat și Cuprinzător cu UE (denumită în continuare DCFTA), care deschide accesul la piața comună a UE. Dialogul politic s-a intensificat de asemenea, punându-se accentul pe rezultate și pe cooperarea practică între părți pentru a obține pacea, securitatea și stabilitatea pe continentul european.

Un instrument important al EaP îl reprezintă activitățile internaționale menite să pună în discuție aspecte privind experiența implementării acordurilor, schimbul de bune practici și idei privind organizarea eficientă a acestui proces, precum și identificarea intereselor, oportunităților și strategiilor comune ale celor trei țări pentru aprofundarea integrării în Uniunea Europeană.

Uniunea Europeană a fuzionat proiectele Parteneriatului Estic în Documentul de lucru comun „Parteneriatul Estic - 20 de sarcini până în 2020: Concentrarea pe prioritățile cheie și rezultate importante” [1], care a fost elaborat de către UE în decembrie 2016 și actualizat în iunie 2017. Documentul de lucru se concentrează pe activități ale domeniilor

cheie selectate și este un instrument practic pentru implementarea politicii Parteneriatului Estic, cu accent pe schimbări pozitive concrete [2].

Trebuie de menționat că acest document a oferit pentru prima dată o viziune holistică a direcției în care țările din regiune ar trebui să se dezvolte în contextul cooperării cu UE și al punerii în aplicare a politicilor sectoriale. Prin urmare, a fost elaborat un plan concret de acțiuni privind dezvoltarea țărilor participante pentru perioada anilor 2017-2020.

Acordul de Asociere și DCFTA dau deja rezultate semnificative în domeniul relațiilor economice externe: UE a devenit cel mai mare partener comercial al Ucrainei, iar exporturile în 2018 s-au ridicat la 42% [3]. Datorită liberalizării vizelor, peste 1,9 milioane de ucraineni au vizitat UE.

Având în vedere că Parteneriatul Estic se bazează pe principalele evoluții pe care Ucraina le-a realizat deja în relațiile sale cu UE la momentul lansării inițiativei, țara ucraineană consideră Parteneriatul Estic nu ca o politică-cadru, ci ca o completare a unui format bilateral mai ambițios cu UE. Pentru Ucraina, este crucial să dezvolte dialogul și să aprofundeze cooperarea cu UE în domeniul securității și apărării, promovând principiile independenței, suveranității, integrității teritoriale și inviolabilității granițelor statului său.

Mecanismul politic și juridic care aprofundează cooperarea între părți este Acordul de Asociere dintre Ucraina și UE [4]. Implementarea Acordului de Asociere dintre Ucraina și Uniunea Europeană este importantă pentru Ucraina, iar intrarea în vigoare a tuturor prevederilor acordului în septembrie 2017 este unul dintre cele mai importante evenimente politice din istoria statului ucrainean. Aprofundarea schimbărilor de transformare din Ucraina sunt determinate în mare măsură de dispozițiile acordului. Acordul este în esență o „foaie de parcurs” [5] în realizarea reformelor politice și socioeconomice sistemice, adaptarea la scară largă a legislației ucrainene la normele UE.

Obiectivele prevăzute în Documentul de lucru comun EaP completează și extinde cerințele Acordului de Asociere cu UE, care este o condiție necesară pentru integrarea mai strânsă a Ucrainei cu UE și pentru aprofundarea cooperării cu alte țări participante la inițiativă.

Înscrierea în Constituția Ucrainei a cursului de politică externă pentru aderarea deplină la UE și NATO în februarie 2019 reprezintă o altă șansă istorică de a-și menține statalitatea și a stabili Ucraina ca stat suveran, legitim, democratic.

Dialogul politic dintre Ucraina și UE se desfășoară la nivelul summit-urilor, cu participarea președintelui Ucrainei, a președintelui Consiliului European și a președintelui Comisiei Europene. Pe data de 9 iulie 2018, a avut loc la Bruxelles cel de-al XX-lea Summit Ucraina-UE, la care s-au identificat pași importanți pentru punerea în aplicare a acordului. În esență, a fost creată o nouă paradigmă calitativă a integrării politice, și consolidată asocierea economică privind aprofundarea relațiilor cu UE pe baza integrării sectoriale cu utilizarea deplină a potențialului Acordului de Asociere și a instrumentelor Parteneriatului Estic.

Un rol important în implementarea Acordului de Asociere îl au instituțiile europene și fondurile care asigură suport informațional, financiar și organizațional. Sunt relevante proiectele UE, astfel precum: „Fondul de consultare pentru asociere UE-Ucraina” [6], „Sprijin pentru implementarea Acordului de Asociere între Ucraina și UE”, „Promovarea reformelor în regiuni” [7], „Europa deschisă” [8] etc. Proiectele sunt finanțate de UE și implimentate în comun cu Comisia guvernamentală pentru integrare europeană și ministerele de resort care implementează acordul. Principalul obiectiv al proiectelor este de a consolida capacitățile instituționale a organelor guvernamentale din Ucraina, pentru a asigura implementarea cuprinzătoare a obligațiilor ce le revin în baza Acordului de Asociere și monitorizarea proceselor.

Este important pentru UE să sprijine programul național de descentralizare, care este de a oferi consultanță și resurse pentru a reforma și crește transparența în activitățile administrațiilor locale și ale organelor executive locale. UE și statele sale membre sunt cei mai mari donatori de ajutor umanitar în conflictul din estul Ucrainei. De la începutul

conflictului, 681 de milioane de euro de asistență și sprijin au fost acordate zonelor afectate de conflict [9].

La 20 aprilie 2019, fostul președinte al Ucrainei, Petro Poroșenko, a semnat Decretul № 155/2019 cu privire la „Probleme de integrare europeană și euro-atlantică”, care conține un plan de măsuri pentru implementarea cursului strategic al statului pentru a obține calitatea de membru deplin al Ucrainei în Uniunea Europeană și Organizația Tratatului Atlanticului de Nord (articolul 102 din Constituția Ucrainei privind implementarea cursului strategic al statului). Planul prevede elaborarea unei propuneri privind implementarea unui set de măsuri suplimentare în cadrul inițiativei Parteneriatului Estic până în 2020, în cooperare cu UE și statele sale membre, care vor contribui la pregătirea Ucrainei pentru aderarea deplină la Uniunea Europeană.

Reținem că implementarea cu succes a Acordului de Asociere și a politicilor Parteneriatului Estic necesită o implicare mai activă a societății civile în acest proces, ceea ce va facilita trecerea de la înțelegerea Acordului de Asociere ca un document birocratic la legitimitatea publică de implimentare și recunoașterea necesității reformelor EaP pentru Ucraina. Totodată, punerea în aplicare a acordului este și va rămâne o problemă de responsabilitate politică a Parlamentului, a Guvernului, a ministerelor și a agențiilor. Având în vedere schimbarea puterii politice în Ucraina, aceasta este o sarcină cheie pentru președintele nou ales al Ucrainei, Volodimir Zelenski, care trebuie să depună eforturi diplomatice considerabile pentru a menține realizările din ultimii cinci ani și a continua reformele structurale începute. Ucraina dispune de mecanisme politice și juridice pentru a dezvolta relații cu UE atât bilateral, cât și pentru a aprofunda relațiile în cadrul inițiativei Parteneriatului Estic, ca forum pentru dialogul multilateral.

Azerbaidjan. Pe data de 7 februarie 2017 Uniunea Europeană și Azerbaidjan au început negocierile privind un nou acord-cadru pentru actualizarea relațiilor bilaterale [10]. Deși acordul nu a fost încă finalizat, acesta este adesea supranumit acordul de parteneriat strategic. Pe data de 11 iulie 2018, UE și Azerbaidjan au semnat un document privind prioritățile parteneriatului. Acesta a stabilit patru domenii principale de parteneriat între Baku și Bruxelles ca bază pentru negocierile privind noul acord [11]. Pentru a înțelege importanța acestui document și istoria relațiilor dintre Azerbaidjan și UE de la înființarea Parteneriatului Estic, este necesară o privire rapidă asupra proceselor anterioare din relațiile bilaterale.

După summitul de la Riga din 2015, a devenit clar că Azerbaidjanul și UE nu au reușit să ajungă la un acord de asociere și au abandonat-o. Perioada anilor 2015-2016 a cunoscut o criză în relațiile dintre Baku și Bruxelles. Cu toate acestea, părțile au reușit să treacă peste probleme și au semnat un protocol cu privire la începerea negocierilor asupra unui nou acord. Practic, documentul a omis în mod substanțial punctele controversate în scopul declanșării negocierilor asupra noului acord-cadru și avansării relațiilor dintre UE și Azerbaidjan. În această privință, semnarea documentului privind prioritățile parteneriatului poate fi considerată mai degrabă un compromis decât o descoperire în relațiile impuse între Baku și Bruxelles.

Cele patru priorități ale parteneriatului se referă la:

1. Consolidarea instituțiilor și buna guvernare, care include lupta împotriva corupției, reforma administrației publice și consolidarea capacităților pentru combaterea criminalității și terorismului;

2. Dezvoltarea economică și oportunitățile de piață, inclusiv diversificarea durabilă a economiei, sprijinul pentru aderarea la OMC și îmbunătățirea mediilor de afaceri și investiții;

3. Conectivitatea, eficiența energetică, mediul și acțiunile climatice care acoperă subiecte, precum: asistența de reglementare și gestionare durabilă a resurselor și sprijinul pentru capacitatea Azerbaidjanului de a opera ca hub comercial, logistic și de transport, bazat pe cooperarea de succes cu privire la conectivitatea energetică și progresul semnificativ realizat pe coridorul de gaz sudic;

4. Conectivitatea oamenilor și mobilitatea persoanelor, inclusiv sprijinul pentru educație și capitalul uman, oferirea mai multor oportunități pentru cetățenii UE și Azerbaidjan în scopul de a se întâlni și a face schimb de experiențe, în special în perspectiva dialogului privind liberalizarea vizelor.

De fapt, aceste patru priorități au fost convenite în cadrul Summit-ului Parteneriatului Estic de la Riga din 2015 și au fost reafirmate în documentul „Cele 20 de rezultate 2020” din Bruxelles 2017 la nivel înalt, fiind imprimare în declarațiile comune ale Summit-urilor, respectiv de UE și de Partenerii estici.

Cele patru domenii prioritare sunt acoperite de actualele negocieri UE-Azerbaidjan privind acordul de parteneriat strategic, care se desfășoară pe trei direcții: politici și securitate; Comerț și economie; 3) Cooperarea sectorială (socială, de mediu, umanitară etc.).

Există patru factori majori care afectează negativ progresul negocierilor, iar acestea sunt:

- 1) Conflictul din Nagorno-Karabah
- 2) Probleme privind respectarea drepturilor omului și a democrației
- 3) Probleme comerciale
- 4) Factorul rusesc [12].

Alături de factorii negativi, există și o serie de factori sau stimulente pozitive pentru părți ca să ajungă la acord. Pentru *Azerbaidjan* acestea se referă la: sprijinul politic pentru coridorul de gaz sudic; diversificarea parteneriatelor de politică externă; sporirea exporturilor ca parte a diversificării economiei prin dezvoltarea sectorului petrol/gaz, în special datorită scăderii prețurilor petrolului și a celor două devalorizări dureroase; Pentru *UE* Azerbaidjan este cea mai mare economie a Caucazului de Sud; parteneriat comercial; parteneriat în domeniul securității energetice; parteneriat pentru tranzit și transport; locație strategică - singura țară care împarte frontierele cu Rusia și Iran, precum și o frontieră scurtă cu Turcia; o fereastră pentru accesul în Asia Centrală prin Marea Caspică.

O concluzie majoră este că perspectiva acordului UE-Azerbaidjan și, de fapt, direcția viitoare a relațiilor ar fi determinată de abilitățile și voința politică a părților de a găsi o cale de ieșire din cele două dezacorduri majore cu privire la principiul integrității teritoriale și reformele politice. S-a ajuns la un compromis în textul documentului privind prioritățile parteneriatului, dar care aparent funcționează pentru o perioadă scurtă de timp. Pentru a găsi o soluție pe termen lung și a câștiga mai multă încredere, părțile ar trebui să își schimbe discursul și, prin urmare, atitudinile și abordările asupra problemelor, care provoacă dezacorduri majore ce reprezintă un obstacol pentru modernizarea parteneriatului bilateral.

Belarus este unic în rândul țărilor Parteneriatului Estic, deoarece, deși s-a convenit asupra Acordului Parteneriatului pentru Cooperare (APC) cu UE în 1995, acesta nu a fost niciodată ratificat de Bruxelles din cauza lipsei reformelor democratice din Belarus și a încălcărilor drepturilor omului. În lipsa unui APC Belarus a fost exclus în mod efectiv din Politica Europeană de Vecinătate atunci când a fost lansat în anul 2004. În 2006, Comisia Europeană a publicat un document adresat cetățenilor din Belarus, prezentând modul în care țara ar putea beneficia de o cooperare mai strânsă cu UE odată ce autoritățile vor întreprinde pași serioși spre democratizare.

Autoritățile din Belarus au eliberat ultimii săi prizonieri politici în vara anului 2008 și au făcut niște tentative privind creșterea transparenței în desfășurarea alegerilor parlamentare din toamna aceluiași an. UE a ridicat temporar sancțiunile pe care i le-a impus și în 2009 Belarus a fost invitat să participe la lansarea Parteneriatului Estic. Lipsa unui APC a însemnat faptul că relația dintre UE cu Belarus era încă una limitată. Belarus nu a putut participa la traseul bilateral al Parteneriatului Estic și a fost restricționată la cooperarea regională multilaterală. În același timp, Minsk a fost un participant activ la proiectele de integrare eurasiatică conduse de Rusia.

Faza apropierei UE-Belarus a luat sfârșit în urma represiunii asupra protestatarilor în urma alegerilor prezidențiale din 2010 și încarcerarea unui nou lot de prizonieri politici. Restricțiile de călătorie au fost reintroduse de UE și extinse la un cerc mai larg de oficiali,

alături de înghețarea activelor. Cu toate acestea, Belarus nu a fost suspendat din Parteneriatul Estic. După eliberarea din nou a tuturor prizonierilor politici în vara anului 2015, majoritatea sancțiunilor UE împotriva autorităților din Belarus au fost ridicate la începutul anului 2016.

În general, trebuie de menționat că de la bun început Belarus a definit clar obiectivele pur pragmatice ale participării sale în cadrul Parteneriatului Estic: normalizarea regimului comercial cu Uniunea Europeană, atragerea de investiții și proiecte de infrastructură către economia țării. În opinia noastră, consolidarea relațiilor economice sunt cele mai relevante, întrucât acestea sunt cu siguranță legate de dezvoltarea economică a regiunii în ansamblu. În acest context, considerăm că cooperarea în sfera economică ar trebui asigurată pe două niveluri: cel al statului și al pieței.

La nivelul autorităților guvernamentale, ar fi recomandabil să fie implementate proiecte de înfrățire (prin implicarea în calitate de experți a funcționarilor publici în cadrul cooperării bilaterale). Primii pași în această direcție au fost deja realizați. Spre exemplu, serviciul vamal al Republicii Belarus și Delegația UE în Belarus au implementat un proiect de Twinning în sfera vamală. În opinia noastră, aspectele procedurale ale unui schimb electronic preliminar de informații vamale (în ambele direcții) ar putea beneficia de atenție. Acest schimb va accelera vămuirea mărfurilor și, astfel, va crește fluxul de mărfuri peste granițe.

Ar trebui să atragem atenția asupra dezvoltării cooperării în sfera economiei digitale. În acest domeniu, Belarus poate deveni o platformă pentru implementarea proiectelor IT, deoarece are infrastructura corespunzătoare (High-Tech Park), personal și reglementări legislative. Totodată, ar trebui să atragem atenția asupra cooperării UE și Belarus în implementarea proiectelor din domeniul economiei „verzi”. De exemplu, proiectele de eficiență energetică ar putea duce la creșterea utilizării surselor regenerabile de energie.

Într-o serie de domenii de cooperare suplimentară, ar trebui să se țină cont de participarea Belarus la Uniunea Economică Eurasiatică. Obligațiile sale în cadrul acestei uniuni impun anumite restricții asupra posibilităților cooperării bilaterale pe cale economică, de exemplu, discuția problemelor din domeniul standardelor și reglementărilor tehnice.

Este de la sine înțeles că UE este motorul Parteneriatului Estic. Prezența problemelor interne în cadrul UE (migrație, Brexit) poate lăsa o amprentă asupra formării unei interacțiuni ulterioare a UE cu țările Parteneriatului Estic. În această privință, credem că nu doar Belarus, Ucraina, și Azerbaidjan, dar și alți participanți ai Parteneriatului Estic, au anumite îngrijorări cu privire la o posibilă reducere a atenției UE la proiectul Parteneriatului Estic.

BIBLIOGRAFIE:

1. 20 Deliverables for 2020: Bringing tangible results for citizens
<https://www.consilium.europa.eu/media/31690/eap-generic-factsheet-digital.pdf>
2. Україна в координатах Східного Партнерства 2017-2020. Українська Національна Платформа Форуму Громадянського Суспільства Східного Партнерства
https://www.civic-synergy.org.ua/wp-content/uploads/2018/04/Report_Ukrainian.pdf
3. Експорт товарів з України за перші 7 місяців 2018 року зріс на 12,7%
<https://www.kmu.gov.ua/ua/news/eksport-tovariv-z-ukrayini-za-pershi-7-misyaciv-2018-roku-zris-na-127>
4. Угода про Асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/984_011/page
5. Уряд затвердив План заходів з виконання Угоди про асоціацію. Опубліковано 25 жовтня 2017 року о 15:41. <https://www.kmu.gov.ua/ua/news/250372542#>
6. Консультаційний Фонд Підтримки Асоціації Україна-ЄС
<https://www.Giz.De/En/Worldwide/64052.Html>

7. Програма "Просування реформ в регіони"
http://www.ier.com.ua/ua/regions_for_reforms
 8. Привет Европа <https://openeurope.in.ua/>
 9. «Східному партнерству» – 10 років! <https://eu-ua.org/analityka/shidnomu-partnerstvu-10-rokiv>
 10. EU relations with Azerbaijan <https://www.consilium.europa.eu/en/policies/eastern-partnership/azerbaijan/>
 11. Partnership Priorities between the EU and Azerbaijan reinforce the bilateral agenda https://eeas.europa.eu/headquarters/headquarters-homepage/48244/partnership-priorities-between-eu-and-azerbaijan-reinforce-bilateral-agenda_en
 12. Rahimov R., EU, Azerbaijan Struggling to Convert Partnership Priorities Into Agreement. In: Eurasia Daily Monitor Volume: 16 Issue: 75.
<https://jamestown.org/program/eu-azerbaijan-struggling-to-convert-partnership-priorities-into-agreement/>
-